

Gaza og historiens vendepunkt

af Stewart Battle (EIRNS) – 13. maj 2025

Rapporter fra de seneste dage har gjort det umiskendeligt klart, at det »internationale samfund« har svigtet befolkningen i Gaza. Ikke nok med at de har lidt under 19 måneders vilkårlige bombninger, tvangsflytning og mangel på selv de mest basale menneskelige behov; nu, efter 70 dages fuldstændig blokade fra Israels side, står de over for en regulær hungersnød. Den integrerede klassificering af Fødevaresikkerhed udsendte den 12. maj en rapport, der konkluderede, at hele Gaza nu har nået fase 4, »nødstilstand«, i fødevarekrisen, mens 22 % af befolkningen allerede befinder sig i den højeste fase, fase 5. Selv Josep Borrell, EU's berygtede tidligere topdiplomat, måtte træde frem og sige: »Jeg har sjældent hørt en statsleder [Israels premierminister Netanyahu] så klart skitsere en plan, der passer til den juridiske definition af folkedrab.« Han tilføjede: »Dette er den største etniske udrensning siden afslutningen af Anden Verdenskrig.«

Påståede bestræbelser fra USA's side og et nyt humanitært hjælpeagentur, »Gaza Humanitarian Foundation«, er i bedste fald mistænkelige og i værste fald katastrofale. Den tidligere britiske premierminister Tony Blair siges at spille en vigtig rolle i dens udformning og funktion – en situation, der må følges med forsigtighed.

En række redaktionelle udtalelser fra førende vestlige nyhedsmedier i de seneste uger, der advarer om et fuldstændigt folkemord i Gaza efter halvandet års næsten fuldstændig tavshed, fik Caitlin Johnstone til at skrive, at mange »kan lugte, hvad der er i luften... Noget er ved at ændre sig.«

Der må dog gøres en indsigelse. Denne moralske og politiske fiasko var ikke så meget »det internationale samfunds« som

»den regelbaserede ordens«, der fremskyndede og undskyldte denne grusomhed, som udspillede sig foran hele verden – selv om mange af dem, der nu taler ud, ikke vil indrømme det. Dette må siges, for det er den samme »regelbaserede orden«, der er ansvarlig for, at mange hundrede tusinder flere er døde på markerne i Ukraine – endnu en unødvendig konflikt... [Mens fire europæiske ledere var samlet i Kiev, var Putin vært for 29 statschefer i Moskva i anledning af 80-årsdagen for fascismen nederlag i Europa. Verden afventer nu resultatet af fredsforhandlingerne den 15. maj i Istanbul mellem Ukraine og Rusland, trods de mislykkede europæiske lederes forsøg på at forstyrre dem.

Og det er den sande beskaffenhed af denne samme »regelbaserede orden«, der var med til at anspore de enormt succesrige topmøder den 13. maj i Beijing, hvor man ikke kun afviste de politiske og militære fiaskoer efter Bretton Woods-ordningen, men også de økonomiske. I kølvandet på fejringen den 9. maj i Moskva, hvor mange statschefer deltog, mødtes Kina og CELAC (Fællesskabet af Latinamerikanske og Caribiske Stater) i Kina for at definere en udviklingsvej, der tidligere var blevet afvist. Brasiliens præsident Lula forsvarede Kinas metode med at investere i storstilet infrastruktur og industriel udvikling og understregede: »Vi har ikke brug for eksportvektorer, men udviklingsveje.«

Præsident Trumps prangende besøg i Saudi-Arabien kan faktisk omdefinere visse processer i Sydvestasien, ikke mindst ved at sætte en stopper for Israels skamløse ødelæggelser. Hans besøg er imidlertid i sig selv et udtryk for denne større proces og vil aldrig kunne erstatte den. Som Xi Jinping udtrykte det meget højere og mere sandfærdige udsigtspunkt for forholdet mellem Kina og Brasilien under sit bilaterale topmøde med Lula: »Vi vil forblive tro mod vores oprindelige ambition om at påtage os ansvaret for menneskelig fremgang og global udvikling.«

Det er derfor nu mere end presserende, at folkemordet i Gaza

stoppes, at der etableres en suveræn palæstinensisk stat, og at Gaza genopbygges. Men menneskeheden må spørge: Hvordan kan palæstinenserne sikre retfærdighed? Hvordan kan denne rædsel rettes op? Historien vil helt sikkert se tilbage og dømme dem, der har tilladt det at ske – herunder dem, der bevidst har vendt blikket væk. Men den sødeste retfærdighed kommer fra fremtiden. Oprettelsen af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur med udsigt til mindst de næste 500 års udvikling og velstand for menneskeheden er det eneste tilstrækkelige grundlag for at rette op på et folkemord – og for en værdig fremtid for regionen.

Det kommende FN-topmøde om Palæstina i New York den 2.-4. juni er en første mulighed for at gøre dette. LaRouche-Oase-planen for Sydvestasien og Helga Zepp-LaRouches ti principper er de nødvendige ingredienser til at omdanne dette usikre øjeblik i historien til en ny æra for verden.

Foto: CC/Jaber Jehad Badwan